

SFS 1989:1094 Lag
Utkom från trycket
den 11 januari 1990

**om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska
skeppshypotekskassan;**

utfärdad den 21 december 1989.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att det i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan skall föras in fem nya paragrafer, 3 a–3 c, 38 och 39 §§, samt närmast före 3 a och 38 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Kapitaltäckning

3 a § Kassan skall vid varje tidpunkt ha en kapitalbas, beräknad enligt 3 b §, som motsvarar åtta procent av värdet av kassans placeringar, beräknat enligt 3 c § (kapitalkrav).

3 b § Kapitalbasen utgörs av summan av primärt och supplementärt kapital. Det primära kapitalet skall utgöra minst hälften av kapitalbasen.

Med primärt kapital avses kassans reservfond.

Med supplementärt kapital avses det nominella värdet av förlagsbevis och andra skuldförbindelser med en ursprunglig löptid av minst fem år och med rätt till betalning först efter kassans övriga borgenärer, dock sammanlagt högst till ett belopp som motsvarar hälften av det primära kapitalet. Bevis och andra skuldförbindelser vilkas återstående löptid understiger fem år skall tas upp till ett belopp som motsvarar tjugo procent av det nominella värdet för varje helt år som återstår till förfallodagen.

Som primärt eller supplementärt kapital får dessutom, enligt medgivande av regeringen eller efter regeringens bemyndigande av bankinspektionen, räknas andra kapitaltillskott och reserver än som sägs i andra och tredje styckena.

3 c § Kapitalkravet enligt 3 a § bestäms i förhållande till kassans tillgångar samt sådana garantiförbindelser och andra åtaganden på kapitalmarknaden som innebär en kreditrisk för kassan (placeringar). Placeringarna delas in i följande grupper:

- A. Tillgångar och åtaganden som avses i 2 kap. 10 § första stycket A bankrörelselagen (1987:617).
- B. Tillgångar och åtaganden som avses i 2 kap. 10 § första stycket B bankrörelselagen.
- C. Tillgångar och åtaganden som avses i 2 kap. 10 § första stycket C bankrörelselagen.
- D. Tillgångar och åtaganden som avses i 2 kap. 10 § första stycket D bankrörelselagen.

De placeringar som anges i första stycket A undantas vid bestämmandet av kapitalkravet. I övrigt skall placeringarna tas upp till sammanlagt

- tjugo procent av summan av de placeringar som anges i första stycket B,
- femtio procent av summan av de placeringar som anges i första stycket C samt
- hela summan av de placeringar som anges i första stycket D.

Till grund för beräkningen enligt andra stycket skall placeringarna värderas enligt följande:

1. Tillgångar värderas till sitt bokförda värde.
2. Garantiförbindelser med anknytning till kreditgivning värderas till sitt nominella belopp.
3. Övriga garantiförbindelser värderas till halva sitt nominella belopp.
4. Andra åtaganden på kapitalmarknaden värderas till sitt nominella belopp, om inte regeringen föreskriver ett lägre belopp.

Regeringen får bemyndiga bankinspektionen att meddela sådana föreskrifter som enligt denna paragraf ankommer på regeringen.

Tillsyn m. m.

38 § Kassan står under tillsyn av bankinspektionen.

Vid meddelande av föreläggande eller förbud i samband med tillsynen kan bankinspektionen förelägga vite.

Inspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen. Inspektionens beslut har omedelbar verkan, om inte annat beslutas.
Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om tillsynsverksamheten.

39 § Kassen skall med årliga avgifter bekosta bankinspektionens verksamhet enligt de ytterligare föreskrifter som regeringen meddelar.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 1990.

2. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen får, intill utgången av år 1992, föreskriva lägre kapitalkrav än som anges i 3 a §. Sådana föreskrifter får dock inte innebära att det kommer att gälla ett lägre kapitalkrav än som svarar mot kapitalbasens storlek i förhållande till placeringarnas värde vid lagens ikraftträdande eller mot den högre grad av kapitaltäckning som därefter har uppnåtts.

3. Utan hinder av vad som föreskrivs i 3 b § tredje stycket får förlagsbevis och andra skuldförbindelser som utfärdats före lagens ikraftträdande räknas in i kapitalbasen även om den ursprungliga löptiden uppgår till mindre än fem år, dock endast till det lägre belopp som anges i lagrummet.

4. Utan hinder av vad som föreskrivs i 3 c § första stycket får, intill utgången av år 1990, värdehandlingar och andra fordringar för vilka försäkringsbolag svarar hänföras till grupp B.

På regeringens vägnar

IVAR NORDBERG

Per Erik Lindeberg
(Industridepartementet)

